

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: Udrag fra Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

Citation: Jacobsen, J. P.: "Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob01val-shoot-idm139811113073536/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker I Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

En varm, af Salver og andre Medikamenter beklumret Luft, slog Præsten imøde som han traadte ind og var ved at tage Vejret fra ham. Han greb efter en Stol og støttet til den saae han i sin Svimmelhed Alting dreje sig forbi, Bordet med Flasker, Phioler og Uringlas, Vinduet, Sygevogtersken med hendes Kappe, Sengen med den Syge, Vaabenstativet og den aabne Dør ind til Naboværelset, hvor Ilden blussede i Kaminen.

„Guds Fred, Herre!“ hilste han med skjælvende Røst, da Svimmelheden havde fortaget sig.

„Hvad i Helvede vil han her?“ brølede den Syge og lettede sig op i Sengen.

„Gemach, gnädigster Herr, gemach,“ tydsede Ane Skomagers, Sygekonen, og gik hen mod Sengen og strøg kjærtegnende hen over Dynen, „es is de hochwürdige Confessionar sejner Majestät, der hiegeschicket is und Euch beichten soll.“

„Naadigste Herre! ædle Hr. Gyldenleu!“ begyndte Præsten og nærmede sig Sengen, „vel veed jeg, I intet haver hørt til de enfoldige Vise eller vise Enfoldige, som haver havt Herrens Ord til deres idelige Støttestav og hans Hus til deres stadige Herberge, og skjøndt den Gud, der lader Tordenens Kartover drøne, ogsaa er den Gud, som holder Sejrens gyldne Palmer eller Nederlagets bløddryppende Cypresser i sin Haand, saa er det dog for Mennesken' om ikke til at undskylde, saa dog til at begribe, at den, hvem meget Folk er gi-

vet at hyde over og at foregaa med sit vailante Exemple, kan for en Stund forgjætte at vi ere som idel Intet, som et svajende Siv, ja, som kraftløse Ymper i Verdens Skaberes vældige Hænder og at han daarligen tænker: dette haver jeg udrettet, denne Daad er en Frugt, som jeg haver bragt til Modenhed og til Fuldkommelse. Men, dyrebare Herre! nu I her er hvilendes paa Eders haarde Smertensleje, nu haver visseligen den Gud, som er Kjærlighedens huldrige Gud, oplyset Eders Forstand og tilvendt sig Eders Hjerte, saa at I med Angst og Bævelse haver lidet efter at bekjende Eders utoede Synder, at I med Fortrøstning kunde modtage den Naade og Tilgivelse, han med baade kjærlige Hænder rækker Eder i Møde til Anammelse. Angerens Orme med de hvasse Tænder ...“

„Kryds mig for og Kryds mig bag, Bod og Bedring, Syndernes Forladelse og det evige Liv,“ vrængede Ulrik Christian og satte sig helt op i Sengen, „tror han, surfjæsedede Skaldenakke han er, tror han, fordi Ens Ben bulner ud af Kroppen i Stumper og Skjæver, En for den Sags Skyld skulde blive mere genegen til at høre paa hans Præstepjadder?“

„Naadigste Herre, I misbruger højligen det Privilegium, Eders høje Stand og endmere Eders ynkværdige Sygdom giver Eder, til unødigen at overskjælde en Kirkens ringe Tjenere, som ikkuns gjør sin Pligt ved at søge at vende Eders Tanker til det for Eder visseligen ene Fornødne. Ak, høje Herre, det hjælper